

lem for Hjørring Amts 5te Valgkreds (Bertelsen) har udtalt, kan henholde mig til ham. Jeg er enig i de Udtalelser, som faldt fra det ærede Medlem for Vejle Amts 5te Valgkreds (Bertelsen) og fra det ærede Medlem fra Middelfart (Henning Jensen) om, at det langt fra er rigtigt at Ugtefolk, der have ført og føre et hæderligt Liv, og som ønske at bo sammen, skulle kunne stilles ad. Angaaende dette Spørgsmaal hørte jeg den ærede Ordfører udtale sig, og saa vidt jeg kunde opfatte ham, ser han vist i Grunden paa dette Forhold paa samme Maade som de to ærede Medlemmer, idet Ordføreren mente, at med dette Udtryk „i Regelen“ sigtede man kun til det Tilfælde, at man i en snever Bending ikke havde Vokalet i Orden, og for saa vidt er jeg enig med den ærede Ordfører om, det rigtige i, at der gives Bestemmelser, som gøre det muligt i en saadan Haandevending, hvor en Familie maatte aldeles uforjet falder Fattigvæsenet til Burde, at stille Ugtefolk ad blot for en kort Tid. Men jeg tror ikke, det er tilstrækkelig klart redigeret, at det kun er saadanne Undtagelsestilfælde, man stater til; deri har det ærede Medlem fra Middelfart Ret; men det kan jo tages under Overvejelse inden tredje Behandling, og i det Haab skal jeg stemme for Vædringsforslag Nr. 14 her ved anden Behandling. Det var disse Bemærkninger, jeg vilde tillade mig at fremsætte. I øvrigt erkender jeg, at de Vædringsforslag, der ere stillede af hele Udvalget og dets Flertal paa de fleste Punkter gøre i reel Hensende i alt Fald Lovforslaget bedre og gøre Forslaget humanere og mere tidssvarende, og jeg agter derfor at stemme med Udvalget og Udvalgets Flertal.

Blesner: Jeg skal først tillade mig at bemærke, at Lovforslaget har jeg lige saa vel som de fleste andre Medlemmer modtaget med overordentlig stor Glæde, men tillige maa jeg sige, at det Arbejde, som Udvalget har nedlagt i dets Betænkning og de dertil knyttede Vædringsforslag, maa jeg tilfulde anerkende. Det er et stort og betydningsfuldt Arbejde, som er gjort, som vistnok alle erkende, men det ligger jo nær, at vi have ligesom en Tilbøjelighed til at finde Svagheder ved alt, hvad der kommer frem, og saaledes er det ogsaa gaaget til, at jeg ved at gennemlæse Lovforslaget har fundet Steder, hvor jeg har ment, at der saavidt muligt burde foretages Vædringer. Det er ogsaa jo ganske sikkert alle sammen særlig om at gøre, at vi kunne virke hen til, at den Klasse i Samfundet, som vi mene ere de trængende og navnlig de værdig trængende, kan blive

hjulpen paa en saa tilfredsstillende Maade som muligt. — Naar jeg nu gaar over til selve Lovforslaget, vil jeg sige, at de første Paragraffer har jeg slet ikke noget imod, og at disse Bestemmelser fremkomme, finder jeg baade ganske rigtigt og naturligt. Men naar vi kommer til at skulle sørge for, at disse Mennesker, som efter Lovforslaget ere tilpligtede at skulle udrede Underholdningsbidrag, ogsaa virkelig gøre det, og til at søge, hvorledes vi skulle bære os ad med at saa disse Beløb ind, staaer dette ikke aldeles klart for mig. Saa vidt mig bekendt, have vi ingen Maade at sørge for, at disse Mennesker, som have en saadan Forpligtelse, blive til Stede og opfylde deres Forpligtelse. Jeg tør ikke sige, om der kan lade sig noget gøre i denne Retning, men det forekommer mig dog, at der maatte kunne tages en Bestemmelse, hvorved Forsørgelsekommunen, eller hvem det nu ellers kan komme til at gaa ud over, naar disse Underholdningsbidrag ikke blive udredede, kunne være i Stand til at saa en Ret til at standse saadanne Personer i deres, om jeg saa maa sige, Stikken af til Amerika. Det er naturligvis noget, som jeg meget godt forstaaer, er vanskeligt, for man vilde da komme til at gribe ind i den personlige Ret, som man vil sige, men det gør man jo dog ogsaa paa mange andre Omraader. Her er Forholdet saaledes, at der vil blive Tale om en hel Mængde. I tidligere Tider var det kun dem, der skulde yde Alimentationsbidrag, hvorom Spørgsmaalet kunde dreje sig, men nu faaar man mange flere, nemlig alle de andre, som skulle yde Understøttelse enten til Børn, Hustruer eller Forældre. Det er en stor Mængde, der kommer ind under Spørgsmaalet, saa at dette kommer til at saa meget mere brændende Betydning, end det tidligere har haft. Uden derfor at have villet fremkomme med Vædringsforslag i saa Henseende, vil jeg henlede Udvalgets Opmærksomhed paa, om der ikke mulig kunde være noget at gøre i denne Retning. — Jeg skal dernæst vende mig til § 14 og de Bestemmelser, som Lovforslaget her har med Hensyn til Tyendets og Husbondens Forhold lige over for Fattigvæsenet i det Tilfælde, at et Tyende bliver ihjagt og fængseliggende. Ogsaa med Hensyn til disse Bestemmelser har jeg mine Betæneligheder, idet det forekommer mig, at det Vædringsforslag, som er fremkommet, vil gøre Forholdet endnu meget vanskeligere, end det er i Djeblisset. Saaledes som det blev udtalt af det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Klein) i Gaar, er Forholdet allerede her i Kjøbenhavn og i Kjøbstæderne i Almin-